

CRÒNICA DE LA FESTA DE MOROS I CRISTIANS.
FILÀ CIDS 2026

CRÒNICA DE LA FESTA DE MOROS I CRISTIANS 2026

Filà Cids

Aquesta crònica està dedicada a:

*Tots els que van pensar allò de... “enguany m'ho prendré amb més calma”
i van acabar plorant en cantar l'Himne, abraçant a persones desconegudes
cada dia de festes i esmorzant amb café licor com si fos aigua beneïda.*

*Als nostres pares i mares, que ens van ensenyar abans a distingir una
marxa cristiana d'una mora, que a llegir.*

*Als que en fer balanç de l'any ho resumeixen en: “abans de festes”, “en
festes” i “després de festes, però ja pensant en les que venen”.*

*Als que cada abril perden el somni, la veu, els peus i perden la noció del
temps, però mai perden l'orgull d'estimar les seues festes.*

NOTA IMPORTANT:

*Aquesta crònica conté pólvora emocional, excés de sentiments, música
incrustada en la memòria i possibles recaigudes festeres durant tot l'any.*

*Si no has acudit a la lectura en directe, es recomana fer-ho de forma
relaxada, amb una marcha cristiana de fons i una copa (del que més
t'agrada) a la mà.*

Dissabte 18 d'abril de 2026. Acte d'arcabusseria.

Enguany es compleix el 750 aniversari del patronatge de Sant Jordi, per aquest motiu l'Associació de Sant Jordi va organitzar una sèrie d'esdeveniments entre els quals es trobava un acte d'arcabusseria al que van participar 4 persones i un trabuc de cadascuna de les 28 filaes d'Alcoi, i 47 entitats de tot el territori nacional.

Tots elegants i uniformats mostraren al nombrós públic curiós la varietat d'armament portat de prop i de lluny, armes com mosquets, espingardes, trabucs i arcabussos.

A les 19:05 els nostres representants Josele Tomás Monerri, Paco Piñero, Juanjo Quiñonero i Javi Ruíz ja estaven preparats, van tindre el plaer de vestir el trage Cid un dia més que la resta de mortals. Amb ells portaven el trabuc i la banderola del 750 aniversari del patronatge de Sant Jordi amb l'escut dels Cids.

A les 19:13, el nostre Primer Tro, va pegar el primer tro que iniciava el recorregut dels Cids fins a finalitzar amb el castell de focs a la Plaça d'Espanya.

Diumenge 5 d'abril de 2026. Glòria Major.

És el dia de començar a parlar d'abril, més enjogassat i "disfrutó" que de la mateixa forma que ens porta l'alegria de la calor ens arrima la incertesa de la pluja.

L'esplendor dels nostres Gloriers, Jorge Almagro Zurita com a Glorier Oficial i Jorge Gisbert Canet com a Glorier del Preventori no tenen res a envejar a la lluentor del sol de hui i a la calor que desprén.

Cap a les 09:00, una vegada finalitzat l'esmorzar a la filà és el torn que els Gloriers es despullen per a posar-se el trage de Cid, sort que portaven calçotets de diumenge!! Una vegada mudats, era el torn dels detalls per part de la filà i amics, discursos i de l'emotiva abraçada, de "Jorges" anava la cosa!

Tal vegada Jorge Canet se sentira un poc atabalat, no sabrem mai si de l'emoció, de les corbes de la pujada al Preventori o del vaivé del passeig en burro en eixir de casa, però una vegada a la part alta d'Alcoi Jorge Gisbert Canet recolzat pels seus amics i familiars gaudeix de la desfilada que encara que és curteta, està plena d'emoció i sentiments sobre tot perquè sap que encara li queda un anyet per tornar a gaudir de la Glòria al carrer!

A peu de carrer la gent s'amuntega al recorregut i copa la plaça d'Espanya per tal de vorer l'arrancà. Alguns intenten pujar al balcó de l'Ajuntament, però es veu que hi ha picadeta i la gent s'ha afanyat!

A les 10:00 ja ixen per la porta els Gloriers i es col·loquen en filereta per a preparar-se. Ens espera Jorge Almagro Zurita que irradia felicitat, el seu somriure parla per ell mateix, i sense dir res ho conta tot, perquè a més a més la lluita d'abril ja està a punt d'arribar. Encara que les lluites no són sempre amb armes de metall i ferro i els campions que guanyen batalles es mereixen celebrar les victòries rodejats de la seua gent.

Cap a les 14:00, després de les desfilades dels nostres Gloriers i la mascletà és el moment d'anar a dinar a la filà. Fosca! Pareix que ací no cap una agulla! Quin goig vorer la filà tan plena!

Així que per hui sols ens queda dir ben alt, Visca els Gloriers!!

Diumenge 12 d'abril de 2026. Glòria Infantil.

El dia comença gris, plujós i amb la frescoreta que caracteritza al nostre jogasser mes d'abril. Aquests colors freds no reflexen l'il·lusió, el sentiment i les ganes del nostre Glorieret Infantil Ico Piñero Vicens i l'eufòria serena dels seus pares Kiko i Elena.

Cap a les 09:30 després de la Missa a l'església de Santa María on Ico va provar la seua primera Hòstia, consagrada, no penseu mal!, i ja quasi a les portes de la nostra filà el so de la traca a la qual Vicent i Héctor boten foc, dona pas a l'esmorzar que el nostre conserge, Sepi, ens ha preparat i que farà que xiquets i majors agafen forces per a continuar el matí.

Com a tots els esmorzars arriba el discurs del Primer Tro, però per a Ico aquest és molt especial perquè la filà li regala l'arma gravada en la qual desfilarà. Kiko, ves llevant el quadre de l'escut del Madrid que necessitem espai!

Ja al Partidor, Ico i Juanjo es fan fotos fent carasses per alliberar tensions i continuar amb les tradicions del nostre Primer Tro. És moment d'acabar de preparar al xiquet, el nostre Sergent Javi porta l'arma i Paco Piñero subjecta el casc i la capa, una capa que enguany tornarà a eixir al carrer lluint als muscles de Ico trenta-cinc anys després, una capa que va posar al seu fill i que hui posa al seu net.

A les 12:00 el toc del bombo dona l'avís a Sant Jordi perquè òbriga el seu immens paraigües i cobrisca els carrers del centre d'Alcoi alliberant les mans del nombrós públic al carrer per tal d'ovacionar i aplaudir a tots els glorieters, però sobretot al Cid!

La música sona i la pujada d'armes dona l'impuls necessari perquè els xiquets baixen formant el pas doble l'Alcoià. El confeti ompli de color el matí i amb la calor de la gent al carrer i als balcons el fred quasi ja no es nota.

Cap a les 13:30 en arribar a l'església de Sant Jordi, els glorieters li fan la visita i després Juanjo arreplega a Ico que l'espera entre badalls, no sabem molt bé si de fam o de son, per tal d'anar a dinar a la filà i acabar de divertir-se en aquest dia tan especial.

Gràcies per fer-nos gaudir tant, fill!

Divendres 24 d'abril de 2026. Dia dels Músics.

Ja arriba el moment, és el nostre primer dia de festes. Pareix que el mes d'abril no ens ho posa gens fàcil, però no és motiu perquè els carrers del centre d'Alcoi no s'ompliguen de persones, encara que siga amb paraigües. Pareix que la pluja fa canviar l'aire portant l'olor de festa, és el moment de sentir el nuc al pit perquè açò ja comença.

La Plaça, Sant Nicolau i altres carrers propers ja estan plens, i prompte, deixaran de ser carrers per a convertir-se en memòria viva de la nostra història.

Cap a les 21:00 els primers acords de l'himne de festes fan que ens emocionem al cantar, ens fan sentir l'herència d'altres generacions, tornar enrere en el temps i pensar en els tres dies intensos que ens esperen rodejats de la nostra família Cid.

Quan tots junts cantem es poden sentir milers de cors bategant al mateix so i amb un sentiment difícil d'explicar. És alegria, gratitud, nervis, emoció, identitat, records... i pot ser també llàgrimes contingudes de persones que en deixar-les caure en silenci renoven la seua promesa d'amor etern a la seua terra i al seu patró.

I és el moment, al crit de Visca Sant Jordi, i després del castell de focs, l'encesa de l'enramà, del que més ens agrada, desitjar-nos bones festes i preparar-se per a uns dies de germanor i repartir abraçades a cada instant.

A les 21:30, una vegada finalitzat l'himne i amb la banda de música ens dirigim a la filà en cercavila on gaudim de la mà, del ja nostre, Càtering Sabors, una gustosa Olleta.

L'ansietat de les festes de l'any passat pareix que ja ha desaparegut, Lucía i els seus ajudants, ja estan asseguts a la tauleta de benvinguda, i com alumnes aplicats hem practicat durant tot un any com fer una entrada en filereta i amb el QR a la mà ja preparat, junta directiva, ara és quan podeu dir: Xiquets que bé ho feu!!

Un altre any ens hem quedat sense fer filaetes el dia dels Músics, si l'any passat podíem pensar que estàvem fent-se dessaborits o que a quasi tots els Cids els agrada matinar, enguany podem confirmar-ho!

Bona nit, cresol!! Ja és hora de botar corrent al llit, demà ens espera un gran dia i una bona matinada per alguns, així que els que es queden per continuar la nit segurament acaben ajudant a posar els carrers.

Dissabte 25 d'abril de 2026. Dia de l'Entrada.

Pot ser a alguns els nervis no els deixen dormir per sentir la imperiosa necessitat d'eixir vestits de roig al carrer, així que amb el primer cafè del dia és el moment de començar.

A les 05:00 ja a la filà, Alfredo i Javi arrepleguen 10 armes i l'espasa dianera perquè a les 05:30 el nostre Sergent les repartisca als primers Cids que ja arriben, mentre els herberets i cafenets calfen la gola per tal d'afinar i cantar l'himne.

Si l'any passat Juanjo i Mario ja ens van demostrar el seu interès per la moda, enguany han de fer saber que el primer curs està superat amb bona nota, han de revisar que la bossa estiga en la part davantera de la cama dreta, la simetria de cada capa, cada borla i que cada casc estiga ben centrat, tenint en compte que la pluja pot fer-ne de les seues, tot en tan sols 27 minuts, i tot combinant-ho amb les abraçades que desitgen un bon inici de les festes: "Xe Pablo, para quiet que la borla et cau!".

A les 05:57 tots el Cids ja estan formats i van acompanyats de 30 músics de la Unió Musical Atzeneta que interpreten "El Fusteret". Quique Ruiz amb semblant tranquil i amb un somriure relegat s'encarrega d'arrancar. La seua arrancada és especial i deixa una empenta personal. Amb la seua mà esquerra subjecta la nostra espasa dianera, de segur que mirant al cel. Finalment, després de canviar-la de mà arranca i fa esclatar al públic en aplaudiments.

El primer punt de parada ha tingut un resultat impecable, tots fan un impressionant gir d'esquadra a l'església del nostre patró Sant Jordi.

A les 06:21 ja a País Valencià és el canvi de cabo Arnaldo Dueñas que transmet felicitat arrancant amb Brisas del Clariano. Els seus companys segueixen ritme mentre el miren

fixament esperant el senyal per alçar les armes i pegar el primer pas endavant abrigallats pels aplaudiments del tímid públic matiner.

A les 06:53 ja comença a entrar la claroreta del dia, és el moment de l'arrancà de Diana del Carbonato. Continua plovent, però no és prou motiu per a apagar el somriure dels Cids que ja estan preparats...

Kiko Piñero és l'encarregat d'alçar l'espasa en aquest tram al pas de Primavera, ho fa de forma clàssica i elegant, recurrent un a un amb la mirada als seus companys i desitjant en silenci una bona baixada. Té pinta de ser un tio sexy!

Per a l'any que ve com a idea innovadora, els nostres ja anomenats estudiants de moda, poden anar pensant a integrar algun tipus de paraigües o impermeable que combine a la perfecció amb el trage dels Cids, per si de cas!

A les 07:20 els Dianers arriben a la plaça d'Espanya per tal de finalitzar el recorregut, és evident que les capes pesen més per la pluja, però que el sentiment no canvia.

A les 08:15 Una vegada hem finalitzat és hora d'arribar a la filà a omplir panxeta i entrar en calor, per favor, recordeu agafar les flors del Cop!

A 09:30 és hora de començar a pintar-se les cares amb Josele, Mario i Alfredo, però amb la panxa plena i fent-te picoretes a la cara no sé si algú va pegar una becadeta.

Els que no han anat a la diana ni a l'esmorzar, a les 11:45 arriben fresquets a arreplegar les armes perquè no han matinat gens. I al toc de xiulet de Mario Valls, Adrián Vicens i als crits de Juanjo de, vaaaa adelanteu!!, és moment de posar a tot el personal en ordre.

Enguany comptem amb un parell de convidats especials, un d'ells no sols han fet història a la seua professió amb el Real Madrid (els altres equips... encara que són "molt guais" com que no importen tant...!), també ho faran a la família Cid. Han deixat la seua empremta com a persones properes, humils i sobretot divertides. Javi i Emilio Amavisca, esperem tornar a tindre-vos amb nosaltres molt prompte, encara que acabeu en la filà sencera!

Enguany M^a del Mar Miró és la portadora d'un guió especial que ens parla de l'any Jubilar concedit per la Santa Seu per tal de commemorar el 750 aniversari del patronatge de Sant Jordi. La segueixen de prop Abril Reig, Núria Ortiz i Amaia Miró obrint el nostre pas que diu els Cids ja estem ací!

És un instant breu... però etern. A les 12:46, ja estem tots preparats, les mirades i els somriures són intensos, pel moment les capes estan immòbils i de sobte, 60 músics de

la nostra banda Unió Musical Atzeneta d'Albaida fan tremolar el partidor al so d'Apòstol Poeta.

L'esquadra ja està preparada, l'encarregat d'arrancar és César Sevilla Casas, les cames tremolen, la gola s'asseca, però el cor comença a bategar a ritme de timbals carregant el cos d'energia i vitalitat, es el bateg de la festa. El somriure d'un cabo és part essencial en una arrancada i el de César expressava molta emoció, potser pensava "San Jorge ayúdame a hacerlo bien que nuestro próximo Alférez me está mirando...", i així va ser, una arrancada espectacular!

Ja baixen el carrer amb el sol de fons, el pas és ferm, però no sols som Cids que baixen l'entrada caminant, cada pas forma part d'una nota viva dins d'una marxa que envolta a Alcoi.

A Sant Mauro, César s'uneix en una gran abraçada amb Kiko Piñero amb qui fa el relleu del primer tram. Kiko ben devant subjecta la porra i després d'uns passets l'alça, no marca el pas de la seua esquadra, marca el bategar de tots ells.

Cap a les 13:15, ja al Calderón arriba el torn del segon tram d'esquadra que es fa de forma ràpida i ordenada. Kiko abraça al cap d'esquadra Jordi Pérez Olaya qui arranca al so de Tino Herrera, devant i orgullós de fer el relleu al seu germà Rafa Pérez Olaya.

Darrere d'ells les escuadretes dels xiquets de la filà que amb atenció han observat les passes a seguir en els més majors, i ens han demostrat amb el sentiment comprimit en xicotetes dosis que la cantera ve xafant fort.

Ja estem acabant i Alfredo, Vicent Aznar, Jordi Capó, José Company, Rubén Carrasco i uns quants ajudants més s'encarreguen que la nostra entrada transcorregui amb puntualitat britànica, com si al final del camí ens esperara el "Té".

El rebombori al carrer no para, pareix que n'hi ha dos, Pilar i Judith, que escaroten a un grup de gent, la nostra Roponà. Hi ha creus, pals, panderetes que es mouen i sonen acompanyant als 23 músics de La Degollà que toquen Volgudes, fins i tot hi ha gent que vist amb xilaves amb semblant àrab i emmanillats, molt guapos, però que una vegada a l'any devien visitar al dentista, des d'ací vos puc passar el contacte de Gemma Soler o Pablo Degrado, si el voleu.

A les 13:40, de la mà d'Ulises i , a poc a poc, però sense parar anem finalitzant el recorregut, sobre tot perquè als xiquets els "gusanitos" i el confeti de la carrossa ja se'ls acaba. Miguel Clement és l'encarregat de portar ben devant el Cop i de tancar l'entrada 2026.

Ara ja sí que és hora del nostre té, així que a les 14:40 ens n'anem a assaborir el menú que ens ha preparat Càtering Sabors, no sense passar el QR amb “els aparatos” governats per Ethan i Ovidio, clar!

Entre plat i plat fem brindis, ballem, fem el gamba... mentre esperem el tan anhelat discurs “del Jefe”, concretament a les 15:26. Al discurs agraïx a tots “per lo bé que ha eixit tot” i com és tradició ens fa contar els últims 30 segons que queden de discurs perquè ja no sap que més dir i dona pas a finalitzar el dinar amb el tradicional “Lelo” i al “salto del tigre enmascarado” de Raúl.

Ara ja... qui vulga més ball, a la plaça de dins amb la Xaranga! Qui vulga espectacle a
vorer l'entrada mora!, i qui no, a casa a remullar els peus.

Diumenge 26 d'abril de 2026. Dia de Sant Jordi.

Hui és el dia de Sant Jordi, el nostre patró, i pareix que una ciutat sencera s'agenolle emocionalment davant d'ell per agrair el seu acompanyament un any més.

A les 08:15 el furgó amb el nostre sergent ja està preparat per a repartir les espases i les armes. Enguany toca arrancar des de El Parterre on a les 08:40 és l'hora de començar la Segona Diana en la qual xiquets i majors gaudeixen de l'acte mentre 25 músics interpreten El K'sar el Yedid. Per cert, els xiquets és que són tan xicotets que no es veuen o és que han vingut pocs?

Juanjo, fes memòria per a l'any que ve, que al discurs del dinar de l'Entrada has de recordar que les capes s'han de planxar o pot ser la persona que va escriure la crònica de l'any passat no ho deixara clar del tot. Així i tot, com sempre, els Cids participen activament en l'acte demostrant que fem Festa d'allò més bé.

A les 09:30 ens espera un esmorzar de por, però sense fer-ho massa llarg que cal anar a veure la Processó de la Reliquia a les 11:00.

Enguany el portador del Guió de la nostra filà és Jorge Almagro. Ovidio Pérez té un altre paper important, un poc menys que el de Sant Jordiet, però molt important també, i és el de portar el Guió especial del 750 aniversari del patronat de Sant Jordi.

El nostre Primer Tro també participa portant cera, però ja sabeu que com li agrada la moda, el que realment vol vorer són els trages.

A les 13:00, que ja és l'hora de "l'Angelus", per si algú no s'ha pogut fer un refrigeri i beguda espirituosa al solet, ens espera l'Homenatge al Fester Veterà a les portes del Casal.

En aquesta ocasió és el torn de Fernando Clement Sarrià qui junt amb la seua dona Chelo Díaz se situa davant del cartell i d'un preciós cavallet ple de flors amb l'escut de la nostra filà que transmet l'olor de primavera.

Els dos visiblement emocionats escolten el discurs del nostre Primer Tro que amb una emotivitat palpable fa el recorregut fester de Fernando, rememora l'època dels JASP amb la que va fer la seua primera escuadra especial l'any d'Alferes, Mossen Torregrossa a Fontilles, etc. un gran recorregut d'un gran fester. Tot seguit convida Fernando a dir unes paraules.

A les 14:00 després de la picaeta, de la foto grupal, i d'oferir les flors a Sant Jordi, ens dirigim a la filà en cercavila per a assaborir el dinar que per a hui tenim preparat. Entrem en filereta a passar el QR perquè allí ens esperen Ovidio i Lucía que no sabem si mentrestant baix taula farien manetes o no.

La fila no sols s'ompli de gent, s'ompli de riures, de balls, d'abraçades i de gestos que denoten, quasi, quasi, la felicitat absoluta. Les xiques ens delecten amb un ball que els xics intenten imitar, però com no es tracta d'un concurs, no és necessari puntuar.

En finalitzar el dinar i allargar la sobretaula, cal anar pensant a alçar-se, alguns van a la processó i altres on el cos els vulga portar.

A les 19:00 i amb 25 músics, en cercavila ens arremem fins a la Placeta de la Verge Maria on ens espera la furgona per tal d'arreglar les armes.

Mentre ens preparem alguns s'arrimen un moment a la Penya del Bon Humor perquè pensen que la processó va per dins, altres esperen ja preparats el moment d'eixir.

A les 19:30 és moment de començar, Jorge Gisbert Canet porta el Guió de la filà i Paco Piñero el Guió especial del 750 aniversari. Seguidamet, la resta de la filà de 4 en fons ompli els carrers com si hagueren col·locat una catifa roja. Finalment, l'arribada a l'Església de Sant Jordi cap a les 20:15 amb el Cop Adrián Vicens Valenciano tanca la nostra participació en la processó.

Ara ja estem lliures d'actes oficials i és moment de continuar o de parar, el que el cos demane a cadascú, si és que queda alguna part que encara punxes i ix sang.

A les 22:00 ja és l'hora de sopar i la parella de "Tortolitos" espera a la taula per a donar pas. Hui està ambientat per 12 músics de la Xaranga Pleskaviska (que mal pronunciada, com és el cas, podria ser la tia de Amavisca).

Dilluns 27 d'abril de 2026. Dia dels Trons.

Hui celebrem el Dia dels Trons, una espècie d'examen auditiu col·lectiu i una declaració d'amor infinit a la pólvora que ens avisa que si t'arrimes un poc continuaràs olent a pólvora tres dies i ens recorda que la calma ja vendrà en passar festes.

És el dia en què la ciutat desperta a colp de tro, en què el silenci queda oficialment suspès fins nou avís i en què el fum dibuixa al cel la paraula festes.

A les 08:30 ens espera l'esmorzaret a la nostra seu. Una vegada carregades les forces les tropes Cids ens dirigim a la plaça d'Espanya per tal de començar a avisar a l'altre bàndol que no son rival.

A les 10:45 comencem a disparar i el primer tro no avisa, sentència. És un acte que agrada als Cids no sabem si per l'olor, per alliberar tensions i fer esclatar l'adrenalina que portem dins o pel sentiment de victòria.

De matí l'exèrcit cristià compta amb quatre Cops, Alfredo Soler, César Sevilla, Juanjo Quiñonero i Mauro Gómez, que intentaren vèncer sense èxit als moros d'Al-Azraq.

La batalla que tenim entre mans és molt important, però parar a dinar potser ho és més. És llançar un missatge curt i clar a l'enemic, continuem batallant per tal de guanyar la guerra, sí, però ho farem amb la dignitat intacta i amb la panxa plena d'un bon putxero.

Allà a les 17:30 és hora de continuar. A la vesprada el relleu dels grans líders del matí que han sigut derrotats per l'exèrcit Mahometà el fan Vicent Aznar, JuanMi Boronat, Arnaldo Dueñas i José Aznar que amb esforç aconseguixen la rendició mora declarant que Alcoi torna a ser cristià.

A les 21:30 és el torn de l'Aparició de Sant Jordi. El cel s'enfosqueix, com si estiguera acomiadant-se perquè les festes ja s'acaben. De sobte el silenci es trenca al repic de les campanes de Santa María, el pit s'ompli d'emoció abans fins i tot que puga desfer-se el nuc de la gola que apareix sense demanar permís i ens isca la veu.

Enguany Mateo Vilaplana Blaak estrena cavall que després de quasi dos segles de batalles, el que era fidel company de Sant Jordiet, ja mereix descans.

Tots junts cantem l'himne de Sant Jordi mentre una pluja de fletxes ompli el cel imaginant l'arribada del nostre Patró eixit de les muntanyes d'Alcoi per tal de salvar el seu estimat poble.

A les 22:00 i després de fer una carrera de muntatge de taules i cadires, cal llevar-li pena al cos, i quina millor forma de fer-ho que gaudint dels Soparets amb 20 músics. Una vegada finalitzat el sopar que per ahí es comenta que no va ser molt variat, arriba el moment Cid "Carros de Fuego".

En sentir les primeres notes la gent arriba com antílops saltarins per tal d'unir-se al ramat. Els carros plens de tovallons blancs continuen custodiats com anys anteriors per Jorge i Javi Ruiz, Vicent Aznar i Arnaldo. Enguany els directors van canviant són dos tipus molt grans en tots els sentits, l'ample i el llarg, Kiko Piñero i Víctor Arevalo, i de vegades la gent continua sense fer cas, però quan el cel es fa blanc tots anem al mateix ritme.

De sobte, allí al fons, a la part alta del Castell es pot albirar dos figures amb semblant conegut, un d'ells va abillat amb un davantal, no sabem si davall porta roba, i mou un barret de palla amb la mà dreta, l'altre oneja la bandera cristiana amb els dos braços.

Són Coque Ferre i Antonio Delgado, el futur Alferes i l'Ambaixador Cristià. Alguna cosa tramen, saluden des de l'alt, però els moros ja se n'han anat, potser volen llançar l'avís que Alcoi l'any que ve, continuarà sent nostre o tal volta Coque ha pres de forma seriosa allò de "Coque!, calienta que sales!".

Quan callen els timbals...

Quan callen els timbals ens adonem del treball que hi ha darrere de tant d'acte i tanta diversió per a tots, entenem que, amb perdó Patró, ni Sant Jordi haguera pogut ell només.

Per aquest motiu, m'agradaria felicitar a tota la junta directiva de la filà Cids, al Sergent Javi i a tots els que han col·laborat per tot l'esforç realitzat en silenci.

Lleveu temps a les vostres famílies i a vosaltres mateixos per a dedicar-ho a una cosa per la qual sentiu passió a igual parts que il·lusió. Els treballs que ningú veu i que es fan amb l'ànima sempre tenen aquest bon resultat.

GRÀCIES, JUNTA SERGENT I COL·LABORADORS.

Per descomptat, agrair a Juanjo la seua tasca, aquest vaixell necessita un capità per a arribar a bon port, i per donar-me l'oportunitat d'avorrir-vos un ratet, es veu que la xica de l'any passat no ho va fer molt bé. Però per a l'any que ve... "búscate a otra que te quiera!".

CRÒNICA DE LA FESTA DE MOROS I CRISTIANS. FILÀ CIDS 2026

GRÀCIES, JUANJO.

I com sempre les gràcies infinites a la nostra banda Unió Musical Atzeneta, sou el cor de la festa sense els músics no serien possibles i vosaltres ens demostreu en cada assaig i cada any a les festes de Sant Jordi, que vosaltres en si ja sou la festa, perquè quan callen els timbals torna la calma.

GRÀCIES, UNIÓ MUSICAL ATZENETA.

Visca Sant Jordi, visca els Cids i visca el nostre Alferes 2027!

Alcoi, 22 de maig de 2026

Elena Vicens Ripoll